

gelse, sygetransport, efterkontrol og genoptræning, vil være omfattet af skattefriheden. Forslaget indebærer nærmere, at en medarbejder, der modtager en sådan behandling, ikke beskattes af værdien af behandlingen efter personalegodereglene. Den udgift, som virksomheden har afholdt, kan som hidtil fratrækkes af denne som en driftsomkostning.

Foruden behandlinger for somatiske sygdomme vil også arbejdsgiverbetalt behandling for psykiske lidelser kunne være omfattet af skattefriheden, forudsat at behandlingen sker hos en autoriseret psykolog eller en psykiater.

Forebyggende behandlinger er ligeledes omfattet af forslaget, hvis de er lægefagligt begrundet. Dette har dog kun betydning for behandlinger for ikke-arbejdsrelaterede skader eller sygdomme, da der allerede i dag er skattefrihed for forebyggende behandlinger, når de er arbejdsrelaterede, jf. punkt 2.3. under de almindelige bemærkninger.

Behandlinger for tandlidelser vil som andre sygdomme eller skader kun være omfattet af forslaget, hvis de sker efter lægehenvi-
sning.

Skattefriheden skal som nævnt omfatte behandling i forbindelse med sygdom eller ulykke eller sygdomsforebyggende behandlinger. Ved ulykke eller ulykestilfælde forstås en af personens vilje uafhængig, pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse eller psykisk skade. Formuleringen er i overensstemmelse med den almindelige forsikringsretlige definition, dog udvidet til også at omfatte psykisk skade. Behandlinger med rent kosmetisk sigte, eksempelvis brystkorrektioner med rent kosmetisk sigte, synskorrigerende operationer for at undgå brug af briller eller kosmetisk motiverede operationer for modermærker og lignende, hvor der ikke er mistanke om, at disse er ondartede, falder således ikke ind under bestemmelsen. Tilsvarende vil gælde for behandling for barnløshed. For så vidt angår kosmetiske behandlinger vil dog behandling af direkte følger af et ulykestilfælde eller af f.eks. en brystkræftoperation være omfattet.

Skattefriheden påvirkes ikke af den måde, hvorpå betaling for behandlingen sker. Ligesom efter de gældende regler i ligningslovens § 30 om alkoholafvænnings skal skattefriheden for det første omfatte de tilfælde, hvor arbejdsgiveren direkte betaler for behandlingen til et hospital, en klinik m.v., eller hvor arbejdsgiveren efterfølgende refunderer den ansatte udgifter, som denne selv har afholdt. Dernæst kan der være tale om, at arbejdsgiveren mere indirekte betaler for behandlingen gennem en forsikringspræmie eller refun-

derer den ansatte et præmiebeløb, som denne har betalt. Endelig skal skattefriheden omfatte den rentebesparelse, som en medarbejder kan opnå ved, at arbejdsgiveren yder den pågældende et helt eller delvist rentefrit lån til dækning af udgifterne til en behandling. Lånet skal i så fald være klausuleret til dækning af den ansattes udgifter til behandling.

Den personkreds, der vil få mulighed for skattefrit at modtage arbejdsgiverbetalte sygdomsbehandlinger m.v., er som efter de eksisterende regler for alkoholafvænnings personer med tilknytning til arbejdsmarkedet. Forslaget omfatter derfor først og fremmest lønmodtagere, men også personer som f.eks. konsulenter og revisorer, der som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde modtager en ydelse, vil få fordel af skattefriheden.

Desuden er personer, der er valgt til medlem af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser, omfattet af skattefriheden.

Medlemmer af fagforeninger, pensionskasser og lignende, som får stillet sundhedsydelse til rådighed af fagforeningen m.v., er derimod til forskel fra alkoholafvænningsordningen ikke omfattet af forslaget.

Til nr. 4

Som nævnt ovenfor skal det være en betingelse for skattefriheden for såvel behandlinger ved sygdom og ulykke som for forebyggende behandlinger, at der foreligger en lægehenvi-
sning til behandling her i landet eller i udlandet.

Hvis en behandling for psykiske lidelser sker hos en psykolog, stilles desuden det krav, at den pågældende psykolog har autorisation efter dansk ret. Dette indebærer, at psykologen foruden at have bestået kandidateksamen har gennemgået en supplerende praktisk uddannelse af 2 års varighed, som nærmere er bestemt af Psykolognævnet, jf. §§ 1 og 2 i lov om psykologer m.v. Også personer, der i udlandet har gennemgået en dermed ligestillet uddannelse, kan få dansk autorisation.

Foretages behandlingen af en psykolog etableret i udlandet, stilles dog i stedet det krav, at den pågældende psykolog skal besidde kvalifikationer svarende til dem, en dansk autorisation indebærer.

Kravet om autorisation stilles som efter de gældende regler ikke i forbindelse med alkoholbehandling hos en psykolog. Dette gælder dog ikke, hvis alkoholbehandlingen indgår i en mere omfattende behandling for psykiske lidelser.